

ԿՈՌՈՒՊՑԻԱՅԻ ԿԱՆԽԱՐԳԵԼՄԱՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎ

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

ԹԻՎ ԿՎ/03/2022 ԿԱՐԳԱՊԱՀԱԿԱՆ ՎԱՐՈՒՅԹԸ ԿԱՐՃԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

ք. Երևան

«18» մայիսի 2022թ.

Կոռուպցիայի կանխարգելման հանձնաժողովը, կազմով՝ Ն. Համբարձումյանի, Ա. Փաշինյանի և Մ. Գալստյանի (այսուհետ՝ Հանձնաժողով), ՀՀ վերաքննիչ քրեական դատարանի դատավոր Արմեն Ժորայի Բեկթաշյանի կողմից հայտարարագրման ենթակա տվյալները «Հայտարարատու պաշտոնատար անձի 2020 թվականի գույքի, եկամուտների և շահերի» տարեկան հայտարարագրում ոչ ամբողջական ներկայացնելու փաստի առթիվ 2022 թվականի մայիսի 13-ի N ՎԻՎ/15/22 որոշմամբ հարուցված վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթի հիմքով հարուցված 2022 թվականի մայիսի 13-ի N ԿՎ/03/2022 կարգապահական վարույթի նյութերը.

Պ Ա Ր Զ Ե Ց

1. Գործի նախապատմությունը.

Կարգապահական վարույթ հարուցելու առիթ է հանդիսացել ՀՀ վերաքննիչ քրեական դատարանի դատավոր Արմեն Ժորայի Բեկթաշյանի կողմից 2021 թվականի

մայիսի 18-ին ներկայացված «Հայտարարատու պաշտոնատար անձի 2020 թվականի գույքի, եկամուտների և շահերի» տարեկան հայտարարագրում (այսուհետ՝ Հայտարարագիր) Բ.6.1 «Բանկային հաշիվների մնացորդներ» բաժնում տարեվերջին, իր անկանխիկ դրամական միջոցների չհայտարարագրումը, մինչդեռ ՀՀ կենտրոնական բանկի կողմից տրամադրված տեղեկատվության համաձայն՝ Արմեն Ժորայի Բեկթաշյանի բանկային հաշիվներին 2020 թվականի դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ առկա է եղել 411.766 (չորս հարյուր տասնմեկ հազար յոթ հարյուր վաթսունվեց) ՀՀ դրամ դրամական միջոցների մնացորդ: Նշված առերևույթ խախտման առնչությամբ 2021 թվականի մայիսի 13-ին Հանձնաժողովի որոշմամբ հարուցվել է թիվ N ՎԻՎ15/22 վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը:

2022 թվականի մայիսի 19-ին Արմեն Բեկթաշյանը հրավիրվել է Հանձնաժողով բացակայությամբ կազմվել է վարչական իրավախախտման վերաբերյալ N ՎԻՎ/15/22 արձանագրությունը՝ «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 169.28-րդ հոդվածի 5-րդ մասով նախատեսված առերևույթ իրավախախտման հատկանիշով:

Վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի քննությունը նշանակվել է 2022 թվականի մայիսի 18-ին, որն իրականացվել է Արմեն Բեկթաշյանի ներկայացուցիչ Էմմա Բեկթաշյանի մասնակցությամբ: Վերջինս Հանձնաժողովին է ներկայացրել նյութեր գործում քննարկվող փաստական հանգամանքների կապակցությամբ:

2. Վարույթի մասնակցի բացատրությունը.

Արմեն Բեկթաշյանն իր գրավոր դիրքորոշմամբ, մասնավորապես, հայտնել է, որ անկանխիկ դրամական միջոցների վերաբերյալ առկա տեղեկատվությունը վերջին բոլոր հայտարարագրերում իր կողմից տրամադրվել է՝ հաշվի առնելով առկա դրամական ավանդները կամ խոշոր դրամական գումարները, և քանի որ չի պահանջվել բանկային հաշվի մնացորդի քաղվածք, տվյալ պահին այդ մնացորդի մասին չի ունեցել տեղեկատվություն: Կոնկրետ դեպքում տեղեկատվության չտրամադրումը որևէ

դիտավորություն չի հետապնդել, այլ պարզապես տվյալին չտիրապետելով և ելնելով վերը նշված պատճառներից չի ներկայացրել:

Նշված դիրքորոշումը գործի քննության ընթացքում պնդել է նաև վերջինիս ներկայացուցիչ Էմմա Բեկթաշյանը՝ մասնավորապես, վկայակոչելով բանկային հաշիվներում առկա դրամական միջոցների փոքր չափերը և դրանց վերաբերյալ հայտարարագիրը լրացնելու պահին տեղեկատվություն չունենալը:

Վերջինս գործի քննության ընթացքում ներկայացրել է նաև Արմեն Բեկթաշյանի՝ 11.05.2022 թվականին տրված

կողմից տրված N բանկային հաշիվների
քաղվածքները:

3. Որոշումն ընդունելու իրավական և փաստական հիմքերը, հիմնավորումները և պատճառաբանությունը.

3.1 Արմեն Բեկթաշյանը «Հանրային ծառայության մասին» օրենքի (այսուհետ՝ նաև Օրենք) 34-րդ հոդվածով սահմանված իրավակարգավորումների համաձայն՝ հանդիսանում է գույքի, եկամուտների և շահերի հայտարարագրման պարտականություն ունեցող անձ:

3.2 Օրենքի 40-րդ հոդվածի 1-ին մասի 7-րդ կետի համաձայն՝ հայտարարագիրը ներառում է հայտարարատուին սեփականության իրավունքով պատկանող դրամական միջոցները (այդ թվում՝ բանկում ունեցած), իսկ հոդվածի 3-րդ մասի 7-րդ կետի համաձայն՝ գույքը հայտարարագրելիս նշվում են դրամական միջոցի դեպքում՝ դրամական միջոցի չափը, ծագման աղբյուրը, տեսակը, արժույթը: Դրանից բացի՝ նույն հոդվածի 7-րդ մասով նախատեսված է, որ դրամական միջոցի դեպքում տարեկան հայտարարագրում ներառվում են տվյալ տարվա հունվարի 1-ի և դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ դրամական միջոցի չափը, ծագման աղբյուրը, տեսակը և արժույթը:

3.3 Օրենքի 41-րդ հոդվածի 4-րդ մասի 1-ին կետի համաձայն հայտարարագրման ենթակա են Հայաստանի Հանրապետության դրամով, արտարժույթով կամ

քնամթերային (ոչ դրամական) ձևով ստացված աշխատանքի վարձատրությունը կամ դրան հավասարեցված այլ վճարումները:

3.4 «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» օրենսգրքի 244.17-րդ հոդվածի համաձայն՝ օրենսգրքի 169.28-րդ հոդվածով նախատեսված վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ գործերը քննում և վարչական տույժեր է նշանակում Հանձնաժողովը:

3.5 «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքով 252-րդ հոդվածի համաձայն՝ մարմինը (պաշտոնատար անձը) ապացույցները գնահատում է իր ներքին համոզմունքով, որը հիմնված է գործի՝ իրենց ամբողջությամբ վերցված բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա, ղեկավարվելով օրենքով և իրավագիտակցությամբ:

3.6 «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 37-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական մարմինը պարտավոր է ապահովել փաստական հանգամանքների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ քննարկումը՝ բացահայտելով գործի բոլոր, այդ թվում՝ վարույթի մասնակիցների օգտին առկա հանգամանքները:

3.7 «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 21-րդ հոդվածի 1-ին պարբերության համաձայն՝ եթե **կատարված վարչական իրավախախտումը նվազ նշանակություն ունի, գործը վճռելու համար լիազորված մարմինը (պաշտոնատար անձը) կարող է խախտողին ազատել վարչական պատասխանատվությունից և բավարարվել բանավոր դիտողությամբ**:

3.8 «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի **282-րդ հոդվածի համաձայն՝ քննելով վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործը, մարմինը (պաշտոնատար անձը) ընդունում է գործի վարույթը կարճելու մասին որոշում (...) բանավոր դիտողություն հայտարարելու դեպքում**:

Հանձնաժողովը, համադրելով գործում առկա փաստական հանգամանքները, դրանց նկատմամբ կիրառելի իրավական նորմերի պահանջների հետ, N ՎԻՎ/15/22 վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ գործի վարույթում հաստատված է

համարում, որ անզգուշությամբ կատարվել է խախտում, այն է՝ ՀՀ վերաքննիչ քրեական դատարանի դատավոր Արմեն Ժորայի Բեկթաշյանի կողմից Հայտարարագրի Բ.6.1 «Բանկային հաշիվների մնացորդներ» բաժնում տարեվերջին անզգուշությամբ չի հայտարարագրել իր անկանխիկ դրամական միջոցները այն է՝ 2020 թվականի դեկտեմբերի 31-ի դրությամբ առկա Արմեն Ժորայի Բեկթաշյանի անվամբ

ընկերության կողմից սպասարկվող բանկային հաշվում 4533,90 ՀՀ դրամ միջոց, իսկ ընկերության ընկերության և ընկերության կողմից սպասարկվող բանկային հաշիվներում՝ համապատասխանաբար 145.015,70 ՀՀ դրամ, 100.000 ՀՀ դրամ, 18719,2 ՀՀ դրամ ինչպես նաև 143.477,6 ՀՀ դրամ դրամական միջոցներ, որով խախտել է Օրենքի 40-րդ հոդվածի 1-ին մասի 7-րդ կետի պահանջը, որի համաձայն՝ հայտարարագիրը ներառում է հայտարարատուին սեփականության իրավունքով պատկանող պատկանող դրամական միջոցները (այդ թվում՝ բանկում ունեցած): Նշված արարքը հանդիսանում է վարչական զանցանք՝ հիմք ընդունելով «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 169.28-րդ հոդվածի 5-րդ մասի 1-ին պարբերությամբ սահմանված իրավակարգավորումը (հայտարարատուի կողմից հայտարարագրում անզգուշությամբ սխալ կամ ոչ ամբողջական տվյալ ներկայացնելը):

«Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 21-րդ հոդվածը սահմանել է, որ եթե կատարված վարչական իրավախախտումը նվազ նշանակություն ունի, գործը լուծելու համար լիազորված մարմինը (պաշտոնատար անձը) կարող է խախտողին ազատել վարչական պատասխանատվությունից և բավարարվել բանավոր դիտողությամբ:

Արարքի նվազ նշանակությունը գնահատելիս անհրաժեշտ է հաշվի առնել այն հանգամանքը, որ թեև ձևականորեն արարքը կարող է պարունակել «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ օրենսգրքով» սահմանված արարքի հատկանիշներ, սակայն ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձին, հասարակությանը, պետությանը այնպիսի էական վնաս չի պատճառվել, որի հիմքով սահմանված պատասխանատվությունը դիտարկվի համաչափ: Նվազ կարևորությունը կիրառելիս

անհրաժեշտ է հաշվի առնել խախտման բնույթը, դրա որակական կողմը, ինչպես նաև խախտում թույլ տված անձի վերաբերմունքը խախտման նկատմամբ:

Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ ՀՀ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ օրենսգրքի 169.28-րդ հոդվածը նպատակ է հետապնդում ապահովել պետական պաշտոն զբաղեցնող անձի (ինչպես նաև վերջինիս ընտանիքի անդամի) հանրային հաշվետվողականությունը, վերջինիս հանրային գործունեության նկատմամբ վստահությունը, պետական պաշտոն զբաղեցնող անձի (ինչպես նաև վերջինիս ընտանիքի անդամի) կոռուպցիոն ռիսկերից զերծ գործունեությունը: Խախտման հիմքով պատասխանատվություն սահմանելու հարցը որոշելու համար Հանձնաժողովը գտնում է, որ անհրաժեշտ է յուրաքանչյուր գործով գնահատել, թե արդյոք այդ խախտումը հանգեցրել է նորմով պաշտպանվող իրավահարաբերությունների բուն էության խաթարմանը: Այս առնչությամբ էական է խախտման (արարքի) որակական կողմը:

Սույն գործով Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ Արմեն Ժորայի Բեկթաշյանի կողմից չհայտարարագրված գումարի ընդհանուր չափը կազմում է 411.766 (չորս հարյուր տասնմեկ հազար յոթ հարյուր վաթսունվեց) ՀՀ դրամ, և **այն չի գերազանցում պաշտոնապար անձի պաշտոնեական դրույքաչափի համար սահմանված աշխատավարձի զուտ չափը**: Բացի այդ, սույն գործով Հանձնաժողովն արձանագրում է նաև, որ հայտարարատուի բանկային հաշիվներում առկա դրամական միջոցներից յուրաքանչյուրի մնացորդի չափը **չի գերազանցել 200 000 ՀՀ դրամը** կամ դրան համարժեք արտարժույթը: Բանկային հաշիվներում, համապատասխանաբար, առկա են եղել հետևյալ մնացորդները՝ 4533,90 ՀՀ դրամ,

ընկերություն՝ 18719,2 ՀՀ դրամ,

ընկերություն՝ 145.015,70 ՀՀ դրամ և 100.000 ՀՀ դրամ,

ընկերություն՝ 143.477,6 ՀՀ դրամ: Նշված հանգամանքները մատնանշում են, որ խախտման արդյունքում այդ նորմով պաշտպանվող իրավահարաբերությունների էությունը չի խաթարվել:

Նման պայմաններում Հանձնաժողովը էական է համարում այն, որ հայտարարապարուի կողմից ներկայացվել են այնպիսի ապացույցներ, որոնցով

հավասարվում է չհայտարարագրված դրամական միջոցների աղբյուրների օրինականությունը՝ ապահովելով պետական պաշտոն գրադեցնող անձի հանրային հաշվետվողականության, վերջինիս հանրային գործունեության նկատմամբ վստահության, պետական պաշտոն գրադեցնող անձի կոռուպցիոն ռիսկերից զերծ գործունեության՝ օրենսդրի կողմից հետապնդվող նպատակները:

Տվյալ պարագայում Հանձնաժողովն ընդգծում է նաև, որ սույն գործում առկա փաստական տվյալներով արդեն իսկ ապահովվում է պետական պաշտոն գրադեցնող անձի կողմից անհամատեղելիության պահանջների պահպանման նկատմամբ հսկողությունը, ինչպես նաև հնարավոր շահերի բախման իրավիճակում գործողություն կատարելու կամ որոշում ընդունելու դեպքերի բացահայտման իրավական հնարավորությունը:

Այս առումով Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ խախտման որակական կողմը գնահատման է պետք ենթարկվել օրենքի ձևական և բովանաղկային տեսանկյունից, որպեսզի պահպանվի կիրառվող օրենքի և դրանով հետապնդվող նպատակի միջև անհրաժեշտ հարաբերակցությունը:

Հաշվի առնելով վերոնշյալը՝ Հանձնաժողովը հաստատել է, որ Արմեն Բեկթաշյանի կողմից կատարված խախտումը հանրային վտանգավորության տեսակետից ունի նվազ նշանակություն:

«Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքի (այսուհետ՝ Սահմանադրական օրենք) 69-րդ հոդվածի 1-ին մասի 15-րդ կետի համաձայն՝ ցանկացած գործունեություն իրականացնելիս և բոլոր հանգամանքներում դատավորը պարտավոր է ներկայացնել գույքի, եկամուտների, շահերի և ծախսերի հայտարարագիր «Հանրային ծառայության մասին» օրենքին համապատասխան և այդ օրենքով նախատեսված պահանջների պահպանմամբ:

Սահմանադրական օրենքի 67-րդ հոդվածի համաձայն՝ Դատավորը պարտավոր է պահպանել սույն օրենսգրքով սահմանված վարքագծի կանոնները: **Վարքագծի կանոնները չպահպանելը սույն օրենսգրքով սահմանված դեպքերում և կարգով կարող է հանգեցնել դատավորի կարգապահական պատասխանատվության:**

Սահմանադրական օրենքի 147-րդ հոդվածի 6-րդ մասի 1-ին կետի համաձայն՝ վարույթ հարուցած մարմինը կարծում է կարգապահական վարույթը, եթե՝ **սուկա չէ կարգապահական պատասխանատվության ենթարկելու հիմք**.

Սահմանադրական օրենքի 142-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ արարքը չի համարվում կարգապահական խախտում, **եթե այն, թեև ձևականորեն պարունակում է սույն օրենսգրքով սահմանված՝ դատավորին կարգապահական պատասխանատվության ենթարկելու հիմքերի հատկանիշներ, սակայն իր նվազ կարևորության պատճառով** կասկածի տակ չի դնում տվյալ դատավորի համապատասխանությունը դատավորի կարգավիճակին և իր էությանը չի կարող հեղինակագրվել դատական իշխանությունը:

Հանձնաժողովն անհրաժեշտ է համարում անդրադառնալ նաև միջազգային իրավական փաստաթղթերում ամրագրված՝ դատավորների կողմից ֆինանսական միջոցների, գույքի և այլ շահերի վերաբերյալ հաշվետվողականության ապահովման և պատասխանատվության համաչափության վերաբերյալ դրույթներին: Այսպես, 2005 թվականին Հայաստանի Հանրապետությունը ստորագրել է Միավորված ազգերի կազմակերպության Կոռուպցիայի դեմ կոնվենցիան (ՀՀԱԳՆՊՏ 2008.02.11/9(17), որը Հայաստանի Հանրապետության համար ուժի մեջ է մտել 2007 թվականի ապրիլի 7-ին:

Կոնվենցիայի 11-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ հաշվի առնելով դատական իշխանության անկախությունը և կոռուպցիայի դեմ պայքարում նրա որոշիչ դերը՝ յուրաքանչյուր Մասնակից պետություն, իր իրավական համակարգի հիմնարար սկզբունքներին համապատասխան և առանց դատական մարմինների անկախությանը վնասելու, պետք է միջոցներ ձեռնարկի դատական մարմինների աշխատակիցների ազնվության մեծացման ուղղությամբ և նրանց շրջանում կոռուպցիայի հնարավորությունները բացառելու համար: Այդպիսի միջոցները կարող են ներառել դատական մարմինների աշխատակիցների գործողություններին վերաբերող կանոնները:

ՄԱԿ-ի Թմրամիջոցների և հանցագործության դեմ պայքարի գրասենյակի ուղեցույցի համաձայն՝ դատավորների կողմից ֆինանսական միջոցների, գույքի և այլ շահերի վերաբերյալ հաշվետվողականությունը զարգացող միտում է և նպատակ ունի

հասցեագրել շահերի բախման, յուրացման կամ ապօրինի հարստացման խնդիրները (տե՛ս ՄԱԿ-ի Թմրամիջոցների և հանցագործության դեմ պայքարի գրասենյակի «Հոդված 11-ի կիրառական ուղեցույց և գնահատման շրջանակ», կետ 44¹):

Գույքային դրության վերաբերյալ ամբողջական տվյալների ներկայացումը Վենետիկի հանձնաժողովի կողմից կոռուպցիայի կանխարգելման գործում դիտարկվել է որպես արժեքավոր զենք (տե՛ս «Ժողովրդավարություն՝ իրավունքի միջոցով» եվրոպական հանձնաժողովի (Վենետիկյան հանձնաժողով) CDL-AD(2014)008, 24 մարտի, 2014 կարծիք No. 712 / 2013): Կարևորելով ֆինանսական միջոցների, գույքի և այլ շահերի վերաբերյալ հաշվետվողականությունը՝ Վենետիկյան հանձնաժողովն անդրադարձել է նաև ֆինանսական միջոցների, գույքի և այլ շահերի հայտարարագրման պարտավորության չկատարման դեպքում **պարտասխանավորությանը և դրա համաչափությանը**: Ըստ Վենետիկյան հանձնաժողովի՝ ֆինանսական միջոցների, գույքի և այլ շահերի հայտարարագրման պարտավորության չկատարումը պետք է առաջացնի այնպիսի պատասխանատվություն, որը կարող է ծառայել կոռուպցիան զսպելու նպատակին: Բացառություն կարող է կիրառվել հայտարարագրում մանր և ոչ դիտավորյալ բացթողումներ ունենալու համար, սակայն հայտարարագիր չներկյացնելը բավարար լուրջ խախտում է, և կարող է հանգեցնել պաշտոնից ազատման (Վենետիկյան հանձնաժողով CDL-AD(2015)042, 21 դեկտեմբերի, 2015 կարծիք No. 825/2015):

Նշվածից հետևում է, որ դատավորների կողմից ֆինանսական միջոցների, գույքի և այլ շահերի վերաբերյալ **հայտարարագրման պարտավորությունը ծառայում է կոռուպցիան զսպելու նպատակին**¹ բացառելու համար շահերի բախման, յուրացման կամ ապօրինի հարստացման խնդիրները, իսկ բոլոր այն դեպքերում, երբ առկա է հայտարարագրում մանր և ոչ դիտավորյալ բացթողումներ, որոնցով չի խաթարվում հայտարարագրման պարտավորության բուն նպատակը, պատասխանատվությունը բացառվում է:

Հաշվի առնելով վերոնշյալ կարգավորումների բովանդակությունը և հիմք ընդունելով վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ գործի վարույթում

¹https://www.unodc.org/res/ji/import/programmes_projects_initiatives/the_united_nations_convention_against_corruption_implementation_guide/the_united_nations_convention_against_corruption_implementation_guide.pdf

հաստատված հանգամանքները՝ Հանձնաժողովը գտնում է, որ Արմեն Բեկթաշյանի կողմից «Հանրային ծառայության մասին» օրենքով նախատեսված պահանջների պահպանմամբ գույքի, եկամուտների և շահերի հայտարարագիր չներկայացնելու արարքը հանրային վտանգավորության տեսակետից նվազ նշանակություն ունենալու պարագայում, 2022 թվականի մայիսի 13-ին հարուցված թիվ N ԿՎ/03/2022 կարգապահական վարույթում առկա չէ վերջինիս կարգապահական պատասխանատվության ենթարկելու հիմքը:

Հաշվի առնելով վերոգրյալը և ղեկավարվելով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքի 147-րդ հոդվածով, «Կոռուպցիայի կանխարգելման հանձնաժողովի մասին» օրենքի 25-րդ հոդվածի 6.1-րդ մասով՝ Հանձնաժողովը.

Ո Ր Ո Շ Ե Ց

1. ՀՀ վերաքննիչ քրեական դատարանի դատավոր Արմեն Ժորայի Բեկթաշյանի նկատմամբ 2022 թվականի մայիսի 13-ի հարուցված թիվ N ԿՎ/03/2022 կարգապահական վարույթը կարճել՝ կարգապահական պատասխանատվության ենթարկելու հիմքի բացակայությամբ:

2. Սույն որոշումը եռօրյա ժամկետում ուղարկել Արմեն Ժորայի Բեկթաշյանին, Դատավորների ընդհանուր ժողովի Էթիկայի և կարգապահական հարցերի հանձնաժողովին և ՀՀ արդարադատության նախարարին:

ՆԻՍԸ ՆԱԽԱԳԱՀՈՂ՝

ՆԱՐԵԿ ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄՅԱՆ